

НЕЙМОВІРНА ПРИГОДА

Пролог

На авансцену виходить дівчина, разом з нею з іншої сторони виходить ще одна:

ІРИНКА. О, привіт!

КАТЯ. Привіт!

ІРИНКА. Ну що, готова?

КАТЯ. Так. А ти?

ІРИНКА. Я теж.

КАТЯ. Усе взяла, що потрібно було?

ІРИНКА. Звичайно!

КАТЯ. Я аж тремчу від приємного передчуття.

ІРИНКА. Скажи? І я теж. Так цікаво!

КАТЯ. Мені й уявити важко, що це буде.

ІРИНКА. Де ж інші?

КАТЯ. Не знаю. Сподіваюся, що ніхто не запізниться.

ІРИНКА. А що ти мала принести?

КАТЯ. Я принесла всі номери «Стежинки» за 2017 рік. Аж 6 штук. Можливо, там шукатимемо підказки. А ти?

ІРИНКА. Я — Біблію. А ще Стежинка сказала, що в жодному разі не можна брати телефони або планшети.

КАТЯ. Це буде важко.

ІРИНКА. Але так цікавіше.

(виходять ще діти)

КАТЯ. Ну, нарешті! Ми вже думали, що ви запізнитесь. Усе принесли?

САША. Я приніс ліхтарик!

ДІМА. І я!

ІРИНКА. Усе! Супер!

КАТЯ. Ходімо швидше. Стежинка, мабуть, вже чекає!

Заходять за завісу. Виходить із залу Стежинка з піснею:

Привіт, мій друже, привіт!

Радію зустрічі я,

Нехай ця пісня моя

Летить, летить.

Бог день цей благословив,

Цей день — дарунок Христа,

Він хоче, щоб ти зростав,

Любив, радів.

А тепер повернись праворуч,

І скажи: «Привіт!»

Потім повернись ліворуч,↵
Теж скажи: «Привіт!»↵
Навкруги озирнись,↵
Щиро всім посміхнись,↵
Бачиш, скільки у тебе друзів!↵
Як насіння у гарбузі!↵
Нас чекають дива↵
Починається гра.

СТЕЖИНКА (*звертаючись до глядачів*). Привіт друзі! Я так радію нашій зустрічі! Рада, що ви прийшли до мене на свято! Сьогодні у нас буде дуже цікава зустріч. Сьогодні я приготувала квест для учасників вистави, але дуже хочу, щоб ви стали моїми помічниками. Згодні!? Давайте зараз разом заховаємо десь у залі цю невеличку скриньку. Там ключ до останнього завдання. І віддати її потрібно буде лише після слів «вказували **ДІТИ**» Добре? Тому треба бути терплячими і уважними, аби не видати таємницю раніше, ніж потрібно. Отже, давайте ми віддамо скриньку ось цій прекрасній дівчинці. Скажи, ти відповідальна? А як тебе звати? Раніше потрібного часу не викажеш нашу таємницю? Дуже добре! Сподіваюся на вашу спільну допомогу. Але не забувайте, часу буде обмаль, тому потрібно все робити швидко! Чудово! Тож, будьте дуже уважні. Уважно слухайте і дивіться виставу, щоб вчасно допомагати учасникам квесту! Домовились? ↵

ДІТИ (*разом*). Так↵

СТЕЖИНКА. Тоді продовжуємо!!!!↵

СЦЕНА 1↵

(*пісня , останній куплет*) Відкривається завіса, виходять **ДІТИ** — учасники.

А тепер повернись праворуч,↵
І скажи: «Привіт!»↵
Потім повернись ліворуч,↵
Теж скажи: «Привіт!»↵
Навкруги озирнись,↵
Щиро всім посміхнись,↵
Бачиш, скільки у тебе друзів!↵
Як насіння у гарбузі!↵
Нас чекають дива,↵
Починається гра.

СТЕЖИНКА. Привіт усім! Рада, що ви прийшли. Ну що, готові до пригод?↵

ДІТИ (*разом*). Так!↵

СТЕЖИНКА. Стоп! А де Марійка?↵

ІРИНКА. Ой. Ми не помітили, що її немає. Усі якось разом прийшли, то ми одразу пішли.↵

СТЕЖИНКА. Прикро, що так сталося. Ми з вами напередодні обумовлювали правила нашої сьогоднішньої гри, пам'ятаєте? Важливо бути однією командою і обов'язкова присутність кожного. Мабуть, ви були трохи неуважні й прослухали, чи не так?↵

КАТЯ. Ні, ми уважно слухали, та ми не подумали, що це важливо ще до початку гри.↵

СТЕЖИНКА. Але гра вже розпочалася, і тому, на жаль, через порушення умов гри я маю призначити маленьке покарання. Я заберу один із номерів журналу.↵

ІРИНКА. То що, може так статись, що ми залишимося без підказки?↵

СТЕЖИНКА. Можливо... Це залежить від номера журналу. Тому, щоб було чесно, пропоную вам самостійно вибрати, який номер журналу ви віддасте, а я зараз повернуся.↵

Дівчата починають вирішувати й сперечатися, раптом Сергій каже.↵

СЕРГІЙ. Зачекайте! У мене ідея. Я пропоную, щоб номер вибрала МАРІЙКА. Їй, мабуть, неприємно, що ми не чекали на неї, довірмо їй вибрати.↵

САША. Але ж вона запізнилася! Вона сама винна! Через її запізнення ми можемо програти!↵

КАТЯ. Слухайте! Не треба сперечатися! Ми ще й грати не почали, а в нас тут уже сварки розігралися.↵
Прибігає Марійка↵

МАРІЙКА. Привіт! Фух. Ви ще не почали? Вибачте, я трохи затрималася.↵

САША. Може, вибачишся?!↵

КАТЯ. Сашко, адже вона щойно це зробила.↵

САША. Ну то й що?! Зайве вибачення ще нікому не нашкодило! Можливо, поясниш, що таке трапилось, через що тепер можна програти?↵

МАРІЙКА. Ну... нічого такого... мама попросила збігати швиденько по молоко.↵

САША. Збігала?↵

МАРІЙКА. Так. Вибачте, будь ласка, я сподівалася, що встигну... але...↵

КАТЯ. Усе! Досить. Усі пробачили, і всі все забули. Так, Сашко?↵

САША. Ага.↵

ІРИНКА. Ну що, Марійко! Ти можеш вибрати один із журналів. У нас його конфіскують за невиконання умов і правил гри.↵

МАРІЙКА. А який? ↵

ІРИНКА. Будь-який! Який вважаєш за потрібне. ↵

МАРІЙКА. Ну, я не знаю який... Давай останній, якщо вже я остання прийшла.↵

САША. Ти що, це ж Різдвяний випуск, я думаю, що він буде важливий! Давайте якийсь інший! Входить

СТЕЖИНКА.↵

СТЕЖИНКА. Ну що? Вибрали? Уже час починати наступне завдання.↵

МАРІЙКА. Так! Цей! 2-й номер. (Саша полегшено зітхає)↵

СТЕЖИНКА. Марійко, Привіт! Ти вже прийшла! Дуже добре! Ну що ж, другий, то другий! Тепер можемо продовжити. Я бажаю вам успіху. Будьте уважними, користуйтеся підказками, і не забувайте, що часто саме у грі можна побачити, хто ми є насправді. І пам'ятайте, у разі перемоги на вас чекає подарунок — цікава подорож!

СЦЕНА 2

Починається цікава музика, що трохи інтригує, «космічна». На сцену виходять помічники Стежинки. Переміщують декорації. Починають летіти м'ячики, кульки, великі м'ячі, зірки тощо. Зорі, миготіння. Виходить ПОМІЧНИК СТЕЖИНКИ.↵

ПОМІЧНИК. Привіт! Ви потрапили в центр галактики. Навколо вас безліч сузір'їв, комет, систем. За визначений час із усієї безлічі планет і небесних тіл ви маєте знайти лише одну планету, яку Бог створив для життя людей. І в цій планеті ви знайдете ключ до наступного завдання. Час пішов!↵

КАТЯ. Так! ↵

СЕРГІЙ. Ні.↵

КАТЯ. Ми маємо зібратися!↵

ІРИНКА. Зібратися маємо, але потрібно щось робити!↵

КАТЯ. Не панікувати. Усе нормально. Спробуймо все оглянути.↵

МАРІЙКА. Люди, давайте щось вирішувати! Що нам усім треба робити?!↵

ДІМА. Я пропоную налити води! Мені! В рот!↵

СЕРГІЙ. Ага, ну це слухна ідея. Так ти справді перестанеш базікати, але як це допоможе нам у нашому завданні — не зрозуміло! *(Сміються)*↵

САША. О, я щось знайшов.↵

КАТЯ. Що там?↵

САША. Цукерка *(каже не зрозуміло, прожовуючи)*.↵

КАТЯ. Що?↵

САША. Кажу, цукерку знайшов.↵

ІРИНКА. О, покажи! *(Одночасно)*↵

КАТЯ. І що?! *(Одночасно)*↵

САША. Ну нічого! Я вже її з'їв.↵

ІРИНКА. Як з'їв? Це просто неймовірно! Невже у вас зовсім немає витримки?↵

САША. А що я такого зробив?↵

КАТЯ. Оце ти втнув! Ніби на прогулянку сюди прийшов.↵

ІРИНКА. Ця цукерка могла бути частиною завдання!↵

ДІМА. Точно завдання!↵

САША. Що ви налетіли на мене? Адже я не знав...↵

ІРИНКА. Не знав він...↵

КАТЯ. Подумаймо поки, що нам треба зробити, щоб виконати завдання?↵

СЕРГІЙ. Ви не помітили якусь закономірність?↵

МАРІЙКА. Так! Я помітила!!!↵

ІРИНКА. Яку?↵

МАРІЙКА. Усі предмети, що сюди «прилетіли», сферичної форми.↵

САША. Ну то й що?↵

ІРИНКА. Ну то й ЩО????!!!! Якої форми була цукерка?↵

САША. *(повільно і трохи злякано)* К-к - кругла.↵

ІРИНКА. От що! А раптом в тій цукерці завдання було?↵

САША. Ніякого завдання я не їв, я їв цукерку! І я не думав, що це може бути важливо.↵

ІРИНКА. Звісно, не думав, хіба ти вмієш?..↵

КАТЯ. Так, годі! Досить сперечатися! Сашко, коли ти їв цукерку, якогось іншого смаку, окрім самої цукерки, не було?↵

САША. Та начебто ні!↵

КАТЯ. Добре. А обгортку від цукерки ти де подів?↵

СЕРГІЙ. З'їв?↵

САША. Обгортка у мене в кишені. Я ніколи не смічу.↵

КАТЯ. Добре, давай сюди, зараз подивимося.↵

Дістає обгортку. Вони розглядають, нічого не знаходять.↵

СЕРГІЙ. Нічого. Звичайна обгортка.↵

САША. Мабуть, і цукерка звичайна була, не переймайтеся так!↵

ДІМА. Дивіться! Я ще одну цукерку знайшов!↵

Усі кинулися до ДІМИ.↵

ІРИНКА. Так, звичайна цукерка, але без обгортки!↵

СЕРГІЙ. Добре, давайте з вами поміркуюємо. Зараз усе доволі просто. Ми маємо знайти планету. Так?↵

УСІ. Так!↵

СЕРГІЙ. У нас усі предмети сферичної форми, так?↵

УСІ. Так. ↵

СЕРГІЙ. Планета, на якій Бог поселив людей і на якій є життя, — це планета Земля, усе правильно?↵

УСІ. Правильно.↵

СЕРГІЙ. Отже, все просто, потрібно знайти Землю. (нервово посміхається)↵

ДІМА. Але ж тут не справжні планети, а лише м'ячики й кульки.↵

САША. І цукерки!↵

ІРИНКА. Так, і цукерки! Як ми знайдемо серед них Землю?↵

КАТЯ. Має бути якась закономірність. Давайте дивитися і шукати не просто м'ячі, а щось неординарне, на зразок цих цукерок.↵

Починають шукати.↵

СЕРГІЙ. Я знайшов апельсин.↵

МАРІЙКА. І я!↵

САША. А я — мандаринку.↵

КАТЯ. Тільки не з'їж її, будь ласка.↵

САША. Добре.↵

ІРИНКА. Яблуко! Дивіться! Тільки воно чимось тут заліплене...↵

КАТЯ. Точно! Журнали!↵

ДІМА. Що: «Журнали!»?↵

КАТЯ. Журнали «**СТЕЖИНКА**», серія «Подорож зоряним небом!» Усі ці істивні предмети склали в сонячну систему. Ось це яблуко — це, здається, Сатурн, навколо якого кільця. ↵

ІРИНКА. А Земля? Яким фруктом була Земля?↵

МАРІЙКА. Швидше перегляньмо всі номери, можливо, там і буде підказка.↵

КАТЯ. Так. Мені — 6-й, тобі, Іринко, — 5-й, Дімі — 3-й, Сергію — 4-й, а Марійці — 1-й. ↵

САША. А мені? ↵

КАТЯ. А тобі, на жаль, не дісталось!↵

Усі шукають... Саша відходить в сторону.↵

СЕРГІЙ. Ось! Знайшов! ЧИТАЄ «Ці три апельсини — ЮПІТЕР, УРАН, і НЕПТУН. Ці два горішки, зелений і червоний, напевно, Земля і Марс.↵

Повертається декорація з малюнком із Стежинки.↵

ІРИНКА. Горішки! Які, волоські?↵

КАТЯ. Ага, тут намальовано волоські. Так! Усі шукаймо волоські горішки. ↵

ДІМА. Бажано зеленого кольору.↵

МАРІЙКА. А чому зеленого?↵

САША. Тому що Марс — червоний! А на Землі трава росте!↵

ІРИНКА. Ти така розумна! (Із сарказмом) І як ти тільки здогадалася? А, це ж у журналі написано. ↵

МАРІЙКА. Але... Логічніше було б синій...↵

ДІМА. А ти чому не шукаєш?↵

САША. Я вже давно знайшов.↵

ІРИНКА. Чому ж ти мовчав?! Час закінчується! Ти хочеш, щоб ми програли?↵

САША. Так! Я хочу, щоб уже швидше закінчилася гра, і ми програли. Я бачу, як ви всі на мене косо дивитесь і я всім вам заважаю. Ви всі такі правильні, а мене... (тут Катя перериває Сашу) за одну помилку починаєте зневажати! ↵

КАТЯ. Сашо, заспокойся! ↵

САША. Я знаю, що ви дружите зі мною тільки тому, що так правильно, тому що вас так **СТЕЖИНКА**

«навчила», а от по-справжньому ти, Катю, тільки себе любиш!↵

Вмикається червоне світло, звучить сигнал, і все прибирається. Виходить СТЕЖИНКА.↵

СТЕЖИНКА. Час вичерпано! На жаль, із першим завданням ви не встигли впоратися! ↵

КАТЯ. Стежинко, але ж Саша дуже нечесно з нами вчинив! Ми не винні! А тепер через одну людину страждають усі!↵

СТЕЖИНКА. Коли двоє сваряться, то обидва й винні. Саша справді вчинив дуже неправильно, що заховав в себе розв'язання завдання, але згадай, чому це вийшло? Щойно ми починаємо когось ділити на «своїх» і «не своїх», можна вважати, що для нас, як для команди — це вже поразка.↵

КАТЯ. Але чому, Стежинко? Адже я саме так і хотіла, я навпаки заступилася за того, кого кривдять! Хіба ти не цього нас вчила?↵

СТЕЖИНКА. Ми маємо вчитися любити всіх, незважаючи на жодні обставини.↵

КАТЯ. Тобто я маю однаково любити того, кого ображають, і того, хто ображає?↵

СТЕЖИНКА. Так. Адже і Бог усіх любить, а не тільки добрих і гарних, і бажає, щоб усі мали спасіння. Саме для цього Він і приходив на землю. Щоб врятувати, а не чинити покарання. Сашо, поверни, будь ласка, горішок, і... Граємо далі.↵

САША. А хіба ми не програли?↵

СТЕЖИНКА. Ви не впоралися з першим завданням, але це не означає, що гра закінчилася. Потрібно пройти весь шлях, до кінця. ↵

ІРИНКА. То що, навіть якщо ми не впораємося з жодним завданням, ми все одно гратимемо до кінця?↵

СТЕЖИНКА. Так! Якщо ми в житті робимо помилки, то це не означає, що життя завершилося, але тепер ми маємо наслідки після цих помилок і треба виправлятися. Не так важливо гарно почати, як добре закінчити справу. ↵

МАРІЙКА. І якими будуть наслідки нашої 2-ї помилки?↵

СТЕЖИНКА. Ось перед вами завдання з відсутніми табличками. Ви маєте знайти всі ці таблички і прочитати, що тут написано!↵

СЕРГІЙ. А де ж їх шукати?↵

СТЕЖИНКА. Нехай зал вам допоможе.

СТЕЖИНКА йде.

СЦЕНА 3

СЕРГІЙ. Діти, Стежинка сказала, що ви можете допомогти нам! Будь ласка, пошукайте, можливо, у вас під сидіннями чи десь поруч є таблички такої форми, як на малюнку. Принесіть нам, будь ласка! *(музика, ДІТИ шукають) Світло у залі.*↵

ДІТИ виходять і вішають на липучках вислів.↵

МАРІЙКА. Дякуємо вам за допомогу! Давайте разом прочитаємо: «ХТО САМ ДОБРИЙ ДРУГ, ТОЙ МАЄ ДОБРИХ ДРУЗІВ».↵

КАТЯ. Погляньте, це ж завдання зі «Стежинки». Тут написано, що цей вислів написав італійський історик і письменник Ніколо Макіавеллі.↵

ІРИНКА. Дуже схоже на вірш із Біблії: «Хто хоче мати друзів, має сам бути дружелюбним».↵
Виходить СТЕЖИНКА.↵

СТЕЖИНКА. Ваша правда. Молодці. Ось тепер отримуйте горішок — ваш ключ до наступного завдання!↵

КАТЯ. Ну, Сергію, відкривай швидше!↵

СЕРГІЙ. Тут написано «I B 10 9». Що це може означати?↵

МАРІЙКА. Можна я теж подивлюся?↵

САША. І я...↵

КАТЯ. Що це може бути?↵

ДІМА. Якщо тут поставити крапку, а тут — дві крапки, то схоже на місце із Біблії.↵

КАТЯ. Точно! Хто приніс Біблію?↵

ІРИНКА. Я.↵

СЕРГІЙ. Так, шукаємо Євангеліє від Івана десятий розділ, дев'ятий вірш.↵

ІРИНКА. Я — двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться.↵

САША. Дивіться, он двері, можливо потрібно в них увійти!↵

Усі побігли до дверей.

СЦЕНА 4

Виходять помічники Стежинки і одягають на очі пов'язки, але не всім. З пов'язкою Катя, Іринка і ДІМА.↵

КАТЯ. Це вже починається нове завдання?↵

ГОЛОС. В одного з вас зав'язані очі, а інший не зможе говорити. Вам потрібно навчитися довіряти!↵

У кожної пари є свій шлях, по якому, долаючи перешкоди вам потрібно дійти до цілі. Успіхів вам!↵

Починається музика і пластичний номер. ДІТИ парами виконують завдання: пройти до цілі чи перейти через перепони, зробити якісь фігури чи рухи одне з одним.↵

Іринка не витримує, зриває з себе пов'язку, психуючи.↵

ІРИНКА. Ти просто дістав мене! Хіба можна було мене так тягати?! Хіба ти не розумієш, що я дівчинка?! Можна було якось обережніше?↵

СЕРГІЙ. Мовчить, бо у нього заклеєний рот.↵

ІРИНКА. Та зніми ти вже цю наліпку! (Різко знімає наліпку з нього)↵

СЕРГІЙ. Ай!!!↵

ІРИНКА. Так тобі й треба! Усе! Я ніколи більше з тобою не гратиму! Таке враження, що ти навмисне так жорстоко зі мною поводишся.↵

СЕРГІЙ. Ти не розумієш! Ти постійно йшла не туди, куди треба. Я намагався вберегти тебе! Тому мені доводилося трохи сильніше тебе смикати і штовхати.↵

ІРИНКА. А мені здавалося, що я роблю так, як ти мене направляв.↵

СЕРГІЙ. Ну тобі це тільки здавалося!↵

КАТЯ. Що у вас там трапилось?↵

ІРИНКА. Уже нічого.↵

КАТЯ. То що, ви вже виконали завдання?↵

ІРИНКА. Так!↵

КАТЯ. Чого ти на мене кричиш? Що я тобі зробила?↵

ІРИНКА. Ніхто нічого мені не зробив. Просто мені вже набридло бути тут!↵

ДІМА. А коли вже можна буде пов'язку знімати?↵

ІРИНКА. Ой, ДІМА. Помовчи хоч ти.↵

МАРІЙКА. І заспокойся! Тобі аби пусті жарти й балощі. Уже терпіння просто не вистачає! Навіщо знову втік від мене?↵

Знову звучить якийсь голосний звук, ніби гонг, ЗЕЛЕНЕ СВІТЛО, і голос.↵

ГОЛОС. Завдання виконано!↵

Всі пересварені, стоять ображившись одне на одного.

СЦЕНА 5

Виходить СТЕЖИНКА.↵

СТЕЖИНКА. Так, кожен виконав своє завдання правильно. Але як ви його виконали...↵

ГОЛОС. Учасники гри забули, що ви — одна команда, і важливо не просто перемогти, а правильно здобути перемогу. Ви більше схожі на суперників, ніж на друзів. Вкотре ви порушуєте правила гри! Іринка з Сергієм зовсім не довіряли і не допомагали одне одному, і вдвох мало не покалічилися. Катя постійно підглядала через пов'язку, вочевидь припускала, що цього ніхто не помітить, або не довіряла своєму другові. Діма просто не хотів бути серйозним і лише пустував і влаштував забавки для свого напарника. Ви покарані. Гра для вас зупиняється!↵

Тиша. Усі бояться навіть поворухнутися. Страх і сором в очах за свою поведінку.

СЦЕНА 6

Виходить СТЕЖИНКА.↵

СТЕЖИНКА. На жаль, так. В житті трапляються важкі обставини, які нам не завжди подобаються, але Бог нас навчає і через це, щоб ми розуміли серйозність і відповідальність. Звичайно, зараз це гра, але дуже часто ми так поверхнево й легковажно вчиняємо у житті. Усі наші справи і дії впливають на подальше життя.↵

МАРІЙКА. Стежинко, а що ж тепер робити? Можна ми якось переграємо, спробуємо виправити помилки?↵

ІРИНКА. Мені так соромно за себе, що я злилася. Сергію, пробач мені.↵

СЕРГІЙ. Звичайно, пробачаю.↵

СТЕЖИНКА. Марійко, Іринко! У житті не існує другої спроби. А я хочу, щоб ця гра допомогла вам зробити висновки, цінні у житті.↵

КАТЯ. Стежинко, пам'ятаєш, ти казала, що ми граємо до кінця, як і у житті, тільки бувають помилки і наслідки. І нам доведеться з цими наслідками жити далі. Можливо, і зараз є якесь вирішення?↵

СТЕЖИНКА. Твоя правда, Катю. Є один шлях.

Знову затемнення і голос:

ГОЛОС. Гра може продовжитися лише тоді, коли хтось візьме всю відповідальність на себе і залишить цю гру, відмовившись від нагороди, яка чекає на команду у разі перемоги.↵

СТЕЖИНКА. Один має пожертвувати собою. І це має бути тільки добровільно. Ви не можете проголосувати і вигнати когось, хтось один має прийняти рішення заради інших.↵

ІРИНКА. Стежинко, а ми можемо дізнатися, куди саме буде подорож?↵

СТЕЖИНКА. Так.↵

ДІТИ. Куди?↵

СТЕЖИНКА. Це поїздка у США до Діснейленду!↵

ДІТИ. Оооооо. Ооооох. (здивовано і засмучено водночас)↵

ДІМА. Вибачайте, але я, напевно, ніколи не зміг би відмовитися від такого подарунку!↵

ІРИНКА. Я від самого дитинства мріяла про таке! Я навіть не могла мріяти, що це можливо. А коли це вже майже у тебе в руках і добровільно від цього відмовитися?! Добровільно?!↵

СЕРГІЙ. Ага, мені простіше буде, якщо ми всі програємо, і нас заслужено позбавлять цього призу, але самому відмовитися — це вище за мої сили. ↵

САША. Стежинко, це якось дуже суворо.↵

СТЕЖИНКА. Але такі правила, інших у нас немає. І вони будуть виконані, хочемо ми цього чи ні. Або ж закінчуємо гру.↵

МАРІЙКА. Ну що ж, тоді... Мабуть... ми... маємо закін...↵

КАТЯ. Зачекайте! Я знаю, що можна думати про себе, ніби ти гарний, добрий, просто ідеальний. Але якщо всі твої хороші якості виявляються тільки на словах, то вони нічого не варті! Я хочу довести вам усім це на ділі. Ви справді мої друзі, і я дуже хочу, щоб ви отримали цей приз, тому я відмовляюся від нього. Успіхів вам! Іринко, візьми журнали, можливо, вони ще знадобляться.↵

Катя йде зі сцени. Усі в шоці! Німа сцена.↵

Потім РІЗКО вмикається яскраве світло!

СЦЕНА 7

ГОЛОС. Гра продовжується. Ви отримали ключі з попереднього завдання. Ви маєте знайти те, що відкриють ці ключі. Там будуть наступні вказівки. На виконання лише 3 хвилини! Час пішов.↵

Цокання годинника. ↵

ДІТИ знаходять трикутну ширму, відкривають замки. **ВИМИКАЄТЬСЯ** світло.↵

СЕРГІЙ. Хто приніс ліхтарика?↵

ДІМА. Я!↵

МАРІЙКА. О, і мені **СТЕЖИНКА** сказала ліхтарика принести.↵

САША. Дістаю! Відкривають шифри. ↵

На одній із ширм шифр: 6.2017.21.3.6.↵

4.2017.10.2.3↵

На одній із ширм намальовано ліхтарик і скриня.↵

СЕРГІЙ. Що це може бути?↵

МАРІЙКА. Це якісь шифри. ↵

САША. А тут намальовано ліхтарик і скриня.↵

СЕРГІЙ. Шукаймо скриню! ↵

ІРИНКА. А з шифром що?↵

МАРІЙКА. Ви поки шукайте скриню, а ми спробуємо розгадати шифр!↵

САША. Дивіться, тут написано 6.2017.21... мабуть, це...↵

ІРИНКА. Це номер журналу і рік.↵

МАРІЙКА. А Можливо це сторінка і слово! ↵

ІРИНКА. Можливо, давай спробуємо!↵

СЕРГІЙ. Нарешті ми почали діяти спільно! Погляньте, ми знайшли скриню! Тільки вона замкнена. *(привозять скриню)*↵

САША. Клас. А розгадавши шифри, ми, мабуть, знайдемо ключ для скрині!↵

МАРІЙКА. Ось слово: «ВКАЗУВАЛИ»↵

ІРИНКА. У мене слово: «ДІТИ»↵

РАЗОМ. *Вказували ДІТИ.*↵

Після цих слів ВМИКАЄТЬСЯ СВІТЛО в залі.

СЕРГІЙ. ДІТИ, нам знову потрібна ваша допомога. Я гадаю, що саме ви можете підказати нам, де шукати ключ для скрині.

ДІТИ говорять : «Скриня у Марини!», за нею ідуть ДІТИ.

ІРИНКА. Супер. Біжимо до скрині!

ДІТИ. Дякуємо вам! Давай швидше!

Коли Дімка піднімається по сходах, у нього випадає із кишені телефон.

СЕРГІЙ. Дімон... Це твій телефон?

ДІМА. Ви не розумієте, я...

САША. Що Я?! Ти розумієш, що ти всіх нас підставляєш!

ДІМА. Але СТЕЖИНКА...

МАРІЙКА. Знаєш, ДІМА. Це занадто, це дуже безвідповідально з твого боку!

ДІМА. Послухайте, СТЕЖИНКА...

ІРИНКА. Так! СТЕЖИНКА сказала телефон не брати! Через тебе ми зараз знову програємо!

СЕРГІЙ. Почекайте! Ми знову сваримося! Але ж, ми маємо бути командою, підтримувати одне одного, а ми, накинулися на Діму.

ДІМА. Ага.

САША. Так, СТЕЖИНКА вчила нас любити всіх, незалежно від учинків.

ІРИНКА. Дійсно, що ми за команда і що ми за друзі, які з нас християни, якщо ми постійно прискипуємось одне до одного і не вміємо прощати й любити?

МАРІЙКА. Діма, кожен з нас міг помилитися, ми прощаємо тобі. Якщо програємо, так і буде!

САША. У нас залишилося мало часу. Давайте все ж таки спробуймо завершити завдання! Відкривай маленьку скриню!

ІРИНКА. (дістає звідти завдання і читає) ТУТ ліхтарик і записка: Прочитай слова на скрині і вона відкриється!

МАРІЙКА. На скрині немає слів!!!

САША. А для чого ліхтарик?

СЕРГІЙ. Можливо це якийсь особливий! Спробуймо посвітити на скриню!

Світять ультрафіолетовим ліхтариком, з'являється надпис, вони читають: «СПРАВЖНІ ТА ХИБНІ ЦІННОСТІ»

Тієї ж миті відкривається замок у скрині! Звучить останній сигнал і входить СТЕЖИНКА.

СТЕЖИНКА. Вітаю вас! Ви молодці! Впорались із завданням! Але ви не радієте?.. Щось сталося?

СЕРГІЙ. Тут така річ...

МАРІЙКА. Ми знову порушили правила... Але ми не хотіли.

СТЕЖИНКА. Ви?

ІРИНКА. Ну не зовсім ми...

САША. Розумієш, Дімка взяв із собою... мобільний телефон

МАРІЙКА. хоча ти не дозволяла.

СТЕЖИНКА. А ви що?

САША. Ми почали його...

СТЕЖИНКА. Цькувати?

СЕРГІЙ. Ну Стежинко, це занадто грубе слово.

МАРІЙКА. (із сумом) Але ж так і було. Але ми вже помирилися...

СТЕЖИНКА. Ну, по-перше, молодці, що зізналися про порушення правил. А по-друге, він не порушував правил. Йому потрібно було принести телефон із собою, але жодного разу не взяти його до рук. Це була його особиста перевірка на витримку. (обіймає Діму)

СЕРГІЙ. А ми вже подумали!.. Вибач, Дімка. ↵

ДІМА. Та нічого.↵

ІРИНКА. І вибач, що ми на тебе наговорювали.↵

МАРІЙКА. Ой, Стежинко, ти не уявляєш, як ми перелякалися, коли побачили телефон. Ми розуміли, що всі відповідальні за це. Не тільки Дімка. Що покарання чекає на всіх.↵

СТЕЖИНКА. Так, ви вчитеся розуміти, що ваші вчинки можуть впливати на життя тих, хто з вами поряд, і це відповідально. Ну що, скриня відкрита. Діставайте, що там!

СЦЕНА 8

ДІТИ дістають таблички. ↵

- Перемога понад усе↵
- Вміння прощати↵
- Радіти успіхам інших↵
- Вміти посміятися з іншого↵
- Позбутися слабшого↵
- Любити ближнього, як себе↵

СТЕЖИНКА. У цій скрині є різні цінності. Люди можуть приймати за цінне те, що насправді не має ніякої цінності для людини, особливо для її душі. Дехто вважає, що найважливіше стильно вдягатися або мати айфон. А я хочу, щоб ми зараз спробували вирішити, які цінності пропонує нам Бог, що Біблія називає справжніми цінностями? ↵

ІРИНКА. Ну хотіти перемоги — це ж не погано! (*хоче повісити «Перемога понад усе» до справжніх цінностей*)↵

СТЕЖИНКА. Ти дійсно вважаєш, що це справжня цінність?↵

ІРИНКА. А що, хіба погано досягати успіху?↵

СТЕЖИНКА. Коли ти виконала завдання, але посварилася з Сергієм, хіба було добре? Ми часто хочемо досягати власного успіху, забуваючи про тих, хто поряд. Але гра закінчиться, і перемога забудеться. А зруйновані стосунки важко потім знову відбудувати.↵

СЕРГІЙ. Тому радіти успіхам інших — це те, що говорить нам Бог.↵

СТЕЖИНКА. Тут я погоджуюся.↵

ДІМА. А посміятися з іншого? (говорячи про табличку, що у нього в руках)↵

СТЕЖИНКА. А ти як думаєш? ↵

ДІМА. Думаю, що це неправильно, якщо це його образить. ↵

СТЕЖИНКА. Так, правильно. Бог хоче, щоб ми любили і поважали одне одного. ↵

САША. А ще важливо вміти прощати! Це робить щасливими і нас, і тих, кому ми прощаємо.↵

СТЕЖИНКА. А ще тому, що Бог простив нам набагато більше.↵

МАРІЙКА. І потрібно цінувати одне одного, ми всі не ідеальні.↵

СТЕЖИНКА. Ще один урок для вас — ніколи не осуджуйте інших! (Вішає табличку «Любити ближнього, як самого себе») Адже ви не знаєте всіх обставин! Стежте за собою!↵

СЕРГІЙ. Стежинко, тут ще дещо лежить!↵

СТЕЖИНКА. Так, Сергію, це найголовніша цінність, яку кожен з вас має, але нажалі не завжди користується нею. Це Боже слово. Воно може лежати вдома на полиці і не буде ніякої користі, як від напису, який неможливо було прочитати без ліхтарика. Але якщо ми читатимемо його щодня, ми матимемо найкращі підказки до складних завдань, які зустрічатимемо у житті!↵

ІРИНКА. А стосовно гри? ↵

СТЕЖИНКА. А стосовно гри — ви впоралися із останнім завданням! Тож вітаю з перемогою!↵
УСІ. Дуже кричать, радіють! УРА! Ми їдемо у Діснейленд!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Гра, гра, це лише гра,↵
Та ми вчимося перемагати,↵
Перепони разом долати↵
Та разом йти до кінця!

Гра, гра навчить вона↵
Нам завжди дружбу цінувати,↵
Важливі рішення приймати,↵
Що приємні не лише нам.

Радій! Радій!↵
У нас є допомога:↵
У грі — від вірних друзів,↵
В житті — від сильного Бога.↵
Іди! Іди!↵
Чекає нас дорога ↵
Тебе і твоїх друзів,↵
До Царства сильного Бога!↵
ЗТМ

СЦЕНА 9

На сцену виходять ДІТИ з валізами. Звуки Аеропорту, відліт літака. Прощаються з Катрусєю. Дуже співчують, що вона не їде, кожен обіцяє їй щось привезти. Виходить СТЕЖИНКА.↵

СТЕЖИНКА. Ну що, готові до пригод? ↵

ІРИНКА. Щось мені це нагадує, ми нікого випадково не забули? Усі на місці?↵

СЕРГІЙ. Начебто так!↵

САША. А де Марійка?!↵

МАРІЙКА. Та тут я!↵

ДІТИ. Сміються↵

СТЕЖИНКА. Ну що ж! Гарної вам подорожі!↵

ДІМА. А чому ти з нами не їдеш, Стежинко? ↵

СТЕЖИНКА. Це ж була ваша гра і ваша перемога, тому і нагорода — ваша. ↵

ІРИНКА. Стежинко, правду кажучи, ми, коли збиралися, думали про те, що не дуже чесно здобули перемогу. ↵

МАРІЙКА. І помилок стільки робили і через нас Катя постраждала. А це такий приз! Я гадаю, що ми на нього не заслужили.↵

СТЕЖИНКА. За справедливістю так і є. Але якби Бог був із нами завжди тільки справедливий, ніхто б із нас нічого доброго не зміг заслужити. Бо всі ми часто грішимо й помиляємося. Але Бог до нас дуже милостивий.↵

Ніхто з нас не заслуговує на рай, тому що всі згрішили, але Господь послав Сина Свого, Який поніс покарання замість нас. Коли ми просимо пробачення і віримо в Нього всім серцем, Він вчиняє з нами не справедливо, а милосердно. Помиляються всі, але не кожен хоче виправляти помилки. А ви

показали, що хочете. Ну що, вже час прощатися!↵

МАРІЙКА. Дякуємо тобі, Стежинко!↵

ДІТИ. Так, дякуємо! (усі обіймають Стежинку і йдуть на реєстрацію)↵

СТЕЖИНКА. Бувайте!

СЦЕНА 10

Катя сідає на авансцені. Підходить СТЕЖИНКА. У неї в руках журнал.↵

СТЕЖИНКА. Усе. Вже полетіли.↵

КАТЯ. Ага.↵

СТЕЖИНКА. Сумуєш?↵

КАТЯ. Трошечки.↵

СТЕЖИНКА. А радієш?↵

КАТЯ. (думає) Так.↵

СТЕЖИНКА. Я знаю! Знаю, що буває важко відмовитися від чогось, але водночас радісно, що ти зробив щось цінне для когось.↵

КАТЯ. Знаєш, Стежинко, вони всі так сумували, що я не їду з ними, і в кожному погляді я бачила подяку за свій вчинок.↵

СТЕЖИНКА. Це справді вчинок сильної людини і він вартий подяки. Але знаєш, що мені нагадує ця ситуація?↵

КАТЯ. Так, здогадуюся... Я вже сама про це думала. Те саме для мене зробив Ісус. Він пожертвував собою заради інших.↵

СТЕЖИНКА. Так. Христос заради нашого спасіння віддав своє життя. Але ми можемо не приймати це й не звертати уваги, а можемо бути вдячними Йому і прийняти цю жертву.↵

КАТЯ. А як можна показати свою вдячність Богові?↵

СТЕЖИНКА. А як твої друзі показують тобі свою вдячність? Хіба тільки поглядом?↵

КАТЯ. Ну, кожен пообіцяв привезти мені якийсь подарунок (посміхається). А ще вони стали мене більше поважати, прислухатися до моїх порад.↵

СТЕЖИНКА. Ми можемо проявляти Богу свою вдячність у тому, що довіримо Йому своє життя і будемо слухатися Його Слова!↵

КАТЯ. Це той журнал, що ти забирала у грі?..↵

СТЕЖИНКА. Так, хочу показати тобі одну історію.↵

КАТЯ Читає «Свободна воля»↵

СТЕЖИНКА. читає «Бог поважає нашу свободну волю. Він хоче, щоб ми все робили добровільно, охоче! Навіть неприємне і важке. «Все, що тільки чините, робіть від душі, немов Господеві, а не людям! Якщо у житті ти все робитимеш, як для Бога, тобі буде легше й радісніше. Сам Бог підтримає і допоможе тобі!»↵

КАТЯ. Стежинко, дякую тобі. Поруч із тобою стаєш ближче до Бога. Ти навчаєш бачити Бога в кожній дрібниці життя! Я навіть рада, що залишилася, бо коли опинюєшся в складних обставинах — Бог стає ближчим. Дякую тобі за цю гру. Вона багато чого усіх нас навчила!